

[Chr. Jensen.]

mig ganske mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke vil erkende, at noget saadant er rettet direkte mod Arbejderbefolkningen. Det ærede Medlems Udtalelser er jo en Tilsløring af de faktiske Forhold, men Udgangspunktet for Loven kan vi som Arbejdere ikke undlade at se, og vi har jo ogsaa i Aarenes Løb set Lovens Virkninger. Man kan tage den ene Dom efter den anden, og man vil se, at illoyale Arbejdsgivere, illoyale Medborgere er krøbet i Skjul bag denne Lov, idet de har følt, at de gennem den kunde faa deres specielle Interesser varetaget.

Jeg vil yderligere rette et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Prieme. Det ærede Medlem anvendte ofte Udtrykket de idelige Strejker, som føres i dette Land, og fortsatte sine Betragtninger derhen, at det, der skulde til her, var noget i Retning af tvungen Voldgift. Det ærede Medlem maa nu have mig undskyldt, at jeg ikke kan erkende Berettigelsen af, naar det drejer sig om danske faglige Organisationer, at tale om idelige Strejker og idelige Konflikter. Der laa 11 Aar mellem Tidspunkterne for de to væsentligste Konflikter, nemlig 1925 og 1936, mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund, og derfor kan jeg naturligvis ikke indrømme, at man kan tale om „idelige Konflikter“. Det ærede Medlem synes at forglemme, at det økonomiske Liv i vort Land, med disse stadig vekslende Pristalsforhold, naturligt maa medføre omfattende Forandringer i de gældende Lønningsforhold. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Kan det være Deres Tanke, naar De taler om tvungen Voldgift for Arbejderne, at Handelen uhindret skulde have sine Varepriser fastsat af den enkelte Arbejdsgiver, eller mener det ærede Medlem ikke, at Konsekvensen af Talen om tvungen Voldgift for Arbejderne er, at ogsaa Prisen paa de Produkter, som Arbejderne skal købe, maa afgøres af Trediemand?

Det ærede Medlem mente endvidere, at ikke alene uden for Arbejdernes Kred, men ogsaa inden for den skulde der være Tilhængere af den nuværende Lov. Hvis det ærede Medlem vil undersøge Arbejdsgiverforeningens Medlemmers Betragtning af denne Lov, og hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvordan Forholdene i 1933—34 formede sig, ogsaa fra Arbejdsgivernes Side, vendt imod Arbejderne, saa vil det ærede Medlem finde, at Hovedaarsagen her var illoyal Konkurrence, Konkurrence fra en

Række illoyale Medborgere i vort Land, der forsøgte ved deres Tilrettelægning af Forholdene at fremkalde Uoverensstemmelser mellem Arbejdsgiverforeningen og de danske faglige Organisationer.

Formanden: Den ærede sidste Taler rettede et direkte Spørgsmaal til en tidligere Taler. Jeg gør opmærksom paa, at der her fra Talerstolen altid tales til Tinget og aldrig direkte til nogen tilstedeværende.

Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Vi kender alle sammen, hvorledes „Social-Demokraten“, naar der er Konflikt det ene eller det andet Sted, i sine Spalter giver Plads for Angreb, som i flere Tilfælde er blevet ramt af Domstolene. Hvad den Sag angaar, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen omtalte, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse referere Østre Landsrets Dom:

„Formanden for Handels- og Kontor-medhjælperforbundet, som under en langvarig Lønkonflikt mellem Forbundet og Forsikringsselskabet „Skandinavia“ i en Artikel i „Social-Demokraten“ havde givet forskellige urigtige eller i hvert Fald stærkt overdrevne Beretninger om Betalings-, Ekspeditions- og tekniske Vanskeligheder for „Skandinavia“ som Følge af dettes Nyantagelse af Personale i Anledning af Konflikten, blev efter Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 straffet med en Bøde af 500 Kr. og dømt til at betale „Skandinavia“ en Erstatning af 800 Kr.“ Jeg vil gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Handelsminister, om det er Meningen, at Forhold af denne og lignende Art, som vi kender dem fra tidligere Tider, naar den Lov, der her er Tale om, er ophævet, skal kunne tolereres.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen kom saa ind paa Spørgsmaalet om Forbud mod at gaa ind i en Fagforening. Jeg kender ikke det nævnte Tilfælde, men jeg gaar ud fra, at den paagældende Arbejdsgiver heller ikke var Medlem af Arbejdsgiverforeningen, og det er nu min Opfattelse, at det danske Samfund er bedst tjent med, at det ikke overorganiseres. Den Organisation, som finder Sted i saa høj Grad mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og som klemmer den øvrige Del af Befolkningen, tror jeg nu det er heldigt ikke bliver udvidet i alt for høj Grad. Jeg tror, at den paagældende Arbejdsgiver har ønsket under Arbejdsstridigheder at staa uden for Konflikten,